

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Cap. IV. De Suspensione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

CAPUT IV.

De Suspensione.

Q. I. *Quid & quotuplex est?*

Resp. I. **Q**uod suspensio est Censura Ecclesiastica, quâ Clerico prohibetur usus Ecclesiastici Officii, vel Beneficii, vel utriusque: sive quâ Clericus privatur exercitio potestatis, quæ ei competit ratione Officii Clericalis, vel Beneficii, vel utriusque.

Resp. II. Multiplex est suspensio: nam alia est ab Officio, per quod intelligitur potestas Ordinis & Jurisdictionis: unde est suspensio ab exercitio Ordinis & Jurisdictionis; alia à Beneficio; & alia demum ab Officio simul & Beneficio.

Item alia est ab Ordine tantum, quâ Clericus privatur solum usu suorum Ordinum, ita ut ei non liceat Missam celebrare, Sacramenta ministrare, fungi munere Diaconi vel Subdiaconi; alia à Jurisdictione tantum, quâ Clericus privatur solum usu Jurisdictionis, ita ut non possit licitè Censuras ferre, instituere, delegare ad munia Sacerdotalia, &c. & alia à Beneficio tantum, quæ privat solum fructibus Beneficii. Hæ tres Suspensiones possunt esse vel in totum, vel in partem; nam suspensio potest esse tantum à parte Officii, seu aliqua tantum functione sive ordinis sive Jurisdictionis.

Denique suspensio alia fertur ad certum

Rr 3

tem-

tempus, vel sub conditione; alia absolute & sine determinatione temporis; alia ob culpam merè præteritam, vel in perpetuum, vel ad certum tempus, quo transacto per se ipsam expirat: verum hæc non est propriè Censura, cum non sit medicinalis, sed est mera poena spiritualis: unde non indiget monitione: quia non requirit contumaciam.

Observanda sunt Sequentia.

1. Ut cognoscatur qualis & quanta sit Suspendio, consideranda sunt verba quibus fertur, & quæ in hac materia utpote odiosa debent strictè accipi.

2. Suspendus ab Officio simpliciter, non censetur suspendus à Beneficio, nec contra, ex c. 10. de purgat. canon. & c. 14. de vita & honest. quia sunt pœnæ diversæ, & à se invicem separabiles. Unde ex communi, is licitè percipit fructus Beneficii, modò per alium suppleat Beneficii munera, quæ non potest exercere; ad quod tenetur, cum retineat titulum & onera Beneficii, alioqui non potest eos percipere; quia non conferuntur, nisi propter Officium. Distributiones autem non potest percipere nec retinere; quia non conferuntur nisi his, qui per se ministrant. 3. Quando in Suspensione exprimitur pars Officii, non est suspendus ab altera. Si autem dicatur Suspendus ab Officio simpliciter, hoc est, sine addito, privatus est ab omni exercitio tam Ordinis quàm Jurisdictionis, ut constat ex Jure, usu à seculo communi; nam ad Officium Clericale perti-

pertinent ea, quæ sunt Ordinis & Jurisdictionis. Dico, *simpliciter*, nam Suspendio interdum fertur ab aliquo determinatè officio, cum addito, ut ab Officio Pontificali, vel Parochiali, vel Sacerdotali. Et tunc suspendio non prohibetur exercitium alterius Officii, quod non includitur in Officio prohibito.

4. Suspendus ab Ordine simpliciter, non idè à Jurisdictione suspenditur, nec è contra: quia ordo est quid distinctum à Jurisdictione, neque est illi necessario annexus. Hinc suspendus ab Ordine simpliciter, potest exercere omnes actus Jurisdictionis ad ordinem non pertinentes, v. g. Episcopus sic suspendus potest alteri delegare potestatem absolvendi à peccatis, quamvis ipse non possit absolvere. Item suspendus à Jurisdictione simpliciter, non est suspendus ab actibus Ordinis, qui Jurisdictionem non requirunt: unde potest facere Sacrum, sed non absolvere.

5. Suspendus ab Ordine Superiore non est suspendus ab inferiore, v. g. suspendus præcisè à Sacerdotio non est suspendus à Diaconatu & aliis inferioribus: nam qui prohibet majus, non censetur prohibere minus. E contra suspendus à minore ordine, suspendus quoque est à majore; quia cui non licet quod minus est, non licet quod majus est.

6. Suspendus à Beneficio simpliciter censetur suspendus ab omnibus Beneficiis, nisi sensus expressè restringatur. Suspendus verò simpliciter, intelligitur ab Officio & Beneficio

Rt 4

simul;

simul; nam locutio indefinita æquivalet universali.

Q. 2. *Quinam sunt effectus Suspensionis?*

Resp. I. Suspensus ab Officio etiam occultus. 1. Peccat mortaliter, si exerceat actum sive ordinis sive Jurisdictionis: quia violat prohibitionem Ecclesiæ in re gravi: idque ubicumque exerceat; nam Censurâ contracta sequitur reum ubicumque sit. Ita commun. etiamsi suspensio, lata sit à proprio Episcopo, quia est præceptum personale, immediatè respiciens personas, easque obligans extra territorium. Actus tamen Ordinis à Jurisdictione non pendentés sunt validi: quia Ecclesia non potest tollere potestatem Ordinis, sed solum ejus exercitium prohibere. Actus verò Jurisdictionis sunt invalidi, si suspensus sit nominatim denunciatus; quia privatur actuali Jurisdictione: sed validi sunt, si non sit denunciatus, ex constit. Martini V. *Ad evitandum.*

2. Illicite Beneficium novum reciperet, & ei conferretur: quæ collatio est saltem irritanda, ex c. 8. *de consuet.* quia qui privatus est aliquo actu vel munere, est etiam privatus susceptione eorum quæ ad talem actum vel munus ordinantur. Sive, quod idem est, cui prohibetur actus vel munus aliquod, ei quoque prohibentur ea quæ ad talem actum vel munus ordinantur, ex c. ult. *de Clerico excom.*

3. Suspensus fit irregularis, si exerceat functiones Ordinis proprias, quæ competunt Cleri-

Clericis, c. 1. de sent. & re judic. in 6. ex Conc. Gener. Lugdun. Secus, si exerceat tantum ea quæ sunt Jurisdictionis, vel quæ Laici possunt præstare, ut si canat Epistolam sine manipulo.

Resp. II. Suspensus à Beneficio licet occultus privatur omnibus suorum Beneficiorum fructibus, quibus continentur distributiones quotidianæ, utpote pars fructuum, ita ut non possit eos licite percipere, & receptos teneatur restituere ante omnem sententiam: nam Censura impedit eorum acquisitionem, unde ad eum non pertinent. Nemo autem retinere potest quod suum non est. Tenetur nihilominus Horas recitare, & alia onera Beneficii præstare; quia hæc obligatio annexa est Beneficio quod retinet; nec eâ liberatur ob privationem fructuum, quæ ei in pœnam culpæ justè imponitur, remanente onere; Censura enim non tollit onus in detrimentum Ecclesiæ & fundatorum.

Non videtur tamen privari jure eligendi, præsentandi, conferendi Beneficium, &c. sibi competente ratione Beneficii à quo suspensus est: quia electio & activa, præsentatio, collatio non sunt propriè loquendo fructus Beneficii, sed actus Officii tali Beneficio annexi: in materia autem pœnali verba sumi debent in sensu proprio & stricto.

Q. 3. A quo, & quomodo tolli potest Suspendio?

Resp. I. A suspensionibus, etiam si in Jure reservatæ non sint, non possunt Parochi, neque

Rr 5

alii

alii vulgares Confessarii absolvere, nisi speciale privilegium, vel delegatam potestatem acceperint à Papa, vel ab Episcopo, si non sint specialiter reservatæ Papæ.

Resp. II. Si Suspendio absolutè & sine determinatione temporis inflictâ sit ob contumaciam, tollitur per solam absolutionem. Si autem lata fuerit ad certum tempus, v. g. triennium, vel sub conditione; transactò tempore, vel conditione impletâ, suspensio cessat per se ipsam sine alia absolutione. Si vero imposita sit in perpetuum, ob culpam præteritam, tanquam mera pœna, tollitur solum per dispensationem seu relaxationem Prælati, vel ejus delegati: quia non est Censura.

Q. 4. Quibus casibus usitatoribus incurritur Suspendio ipso jure?

Resp. Sequentibus. 1. Qui Ordines sacros recipiunt vel ab alieno Episcopo sine dimissoriis vel à proprio in aliena Diœcesi, vel confictò titulo, vel per saltum, vel in Censura, vel extra tempora à jure statuta, vel sine legitima ætate, aut facultate, vel post Matrimonium contractum licet non consummatum: item qui furtivè ordinantur, hoc est, qui non approbati inter ordinandos irrepserunt, aut alium in sui locum substituunt examini; hi omnes suspensi sunt ab executione Ordinum, etsi Ordinem aliquem exerceant, fiunt Irregulares.

2. Qui eodem die duos sacros Ordines recipit.

3. Or-

3. Ordinans & Ordinatus Simoniacè est suspensus ab Ordinibus.

4. Ex Trid. sess. 24. c. 1. Parochus vel alius Sacerdos jungens sponfos alterius Parochiæ, sine illorum Parochi licentia.

5. Occupantes bona, vel census Ecclesiæ, Beneficij, vel alterius pii loci.

6. Simoniaci, Sodomiam exercentes, provocantes ad duellum vel acceptantes, &c.

7. Apostata à Religioso Ordine, præsertim si in Apostasia recipiat Ordines.

Not. Episcopi ex privilegio non incurrunt suspensionem, nec interdictum lata à jure, nisi eorum fiat expressa mentio, ita statuit Innoc. IV. in Conc. Gener. Lugdun. & refertur, c. 4. de sent. excom. in 6.

Q. 5. Quomodo Depositio & Degradatio differunt a suspensione?

Resp. Depositio est pœna, per quam Clericus privatur omni Officio & Beneficio Ecclesiastico in perpetuum, sine spe recuperationis, retento solo privilegio Canonis & fori; ita ut neque ab ullo percuti, nec trahi possit ad Tribunal. sæculare. Degradatio verò est pœna, per quam quis solemniter privatur in perpetuum non solum omni Officio & Beneficio Ecclesiastico, sed etiam privilegio Clericali.

Hæ pœnæ, differunt à Suspensione. 1. Quia non sunt Censuræ, cum non sint pœnæ medicinales, sed merè vindicativæ, utpote inflictæ in perpetuum. 2. Qui privant ipsâ potestate
seu

seu ipso Officio & Beneficio: Suspendio verò privat tantum usu Officii, & fructibus Beneficii. Depositus tamen & degradatus non privantur potestate Ordinis, quem semper possunt validè, licet illicitè, exercere, si non requiratur jurisdictionem.

CAPUT V.

De Irregularitate.

Q. I. **Q**uid est Irregularitas?

Resp. **Q**uid est Irregularitas? Est impedimentum Canonicum, quo prohibetur susceptio Ordinum, & eorum exercitium. Sive est inhabilitas jure Canonico inducta, impediens susceptionem Ordinum, & susceptorum exercitium. Differt à Censura, quòd hæc sit pœna medicinalis ob culpam inflicta, & ad emendationem delinquentis ordinata. Irregularitas verò immediatè, & primariò statuta sit, non ad puniti-
nem emendationemve delinquentis, sed ob honorem sacri ministerii, qui postulat, ut qui ad altaris Ministerium assumuntur, sint, & integri corpore, & animo puri: unde non necessariò supponit culpam, ut Censura. Fertur tamen aliquando per modum pœnæ vindicativæ, sed secundariò, quatenus ob delicti maculam aliquis censetur indignus sacro Ministerio, ob cujus reverentiam primariò infligitur.

Porro